

Георги Ангелов

Писатели

Много водка. Гръмка ерудиция.
На талази – във очите – прах.
Пози на оракули. И рицари.
Пози бесновати. И за смях.

Тук – там мъдро блясват очилата.
Хохот се разнася. В транс мълви
някой за дискурса, друг – за Платон.
Гладят олиселите глави.

Пиперливи лафове. Въздишки.
Скрита жажда по достъпна плът.
Тънките си и дебели книжки
те взаимно май, че не четат.

Чужди са ми като юдаизъм
за повярвал във Христа човек
крачещите тези катаклизми,
буренясалият им хендек.

Видно е, България умира.
Но вторачени във своя пъп,
те се дуелират със всемира
все едно, че той им има зъб.

Ставам. Зад усмивките широки
се разплисква тинеста вода.
На въпроса: „Бяхте ли високи?“
кой от нас ще отговори с „Да“?

КРАЙ

© Георги Ангелов

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9794>]